

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 29Cb/86/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121212273
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Krčmáriková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4121212273.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Simonou Krčmárikovou v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: 1/ G-HOUSE TECHNOLOGY, s.r.o., so sídlom Nitra, Výstavná 19, IČO: 46 707 867, 2/ M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., N. XXX/XX, zastúpený advokátom JUDr. Pavlom Gráčikom, so sídlom Nitra, Farská 40, IČO: 51 721 554 o zaplatenie 25 429,51 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu 25 429,51 eura,

- úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 468,61 eura od 24. 11. 2020 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 714,44 eura od 10. 12. 2020 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 659,86 eura od 20. 02. 2021 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 531,60 eura od 09. 05. 2021 do zaplatenia a
- úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 55 eur od 03. 08. 2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Nitra dňa 29. 10. 2021, domáhal, aby súd uložil žalovanému 1/ a žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne do 15 dní sumu 25 429,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 468,61 eura od 24. 11. 2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 1 714,44 eura od 10. 12. 2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 1 659,86 eura od 20. 02. 2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 9 531,60 eura od 09. 05. 2021 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 55 eur od 03. 08. 2021 do zaplatenia a súdny poplatok vo výške 1 525,50 eura. Zároveň si uplatnil a nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právnická osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaný 1/ je právnická osoba - držiteľ motorového vozidla zn. MERCEDES-BENZ s EČV: NR XXX IM, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda a žalovaný 2/ je fyzická osoba - vodič motorového vozidla zn. W.-BENZ s EČV: NR XXX IM, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda (ďalej len „vozidlo“). Žalovaný 2/ ako vodič dňa 29. 08. 2017 spôsobil v dôsledku dopravnej nehody škodu na motorovom vozidle zn. YAMAHA s

EČV: GA XXX AF, ktorého držiteľom bola v tom čase spoločnosť B. W. MI-MA M. F. (ďalej len „poškodený 1/“) a škodu na zdraví B. W. (ďalej len „poškodený 2/“).

3. Keďže k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „PZP“), ako to vyplýva z § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o PZP“), vznikla žalobcovi v zmysle § 24 ods. 2 Zákona o PZP povinnosť uhradiť poškodeným z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu:

- poškodenému 2/ dňa 21. 10. 2020 poistné plnenie vo výške 13 710,47 eura, z ktorého suma vo výške 1 241,86 eura predstavuje delegačný poplatok, ktorý si žalobca neuplatňuje;
- poškodenému 1/ dňa 05. 11. 2020 poistné plnenie vo výške 1 885,88 eura, z ktorého suma vo výške 171,44 eura predstavuje delegačný poplatok, ktorý si žalobca neuplatňuje;
- poškodenému 2/ dňa 15. 01. 2021 poistné plnenie vo výške 1 825,85 eura, z ktorého suma vo výške 165,99 eura predstavuje delegačný poplatok, ktorý si žalobca neuplatňuje;
- poškodenému 2/ dňa 31. 03. 2021 poistné plnenie vo výške 9 612,31 eura, z ktorého suma vo výške 80,71 eura predstavuje delegačný poplatok, ktorý si žalobca neuplatňuje;
- poškodenému 2/ dňa 30. 06. 2021 poistné plnenie vo výške 55 eur.

4. Podľa § 24 ods. 7 Zákona o PZP si žalobca voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ uplatnil právo na náhradu poistného plnenia:

- vo výške 12 468,61 eura, a to listom z 23. 10. 2020, v ktorom vyzval žalovaných, aby uhradili dlžnú sumu do 23. 11. 2020,
- vo výške 1 714,44 eura, a to listom z 09. 11. 2020, v ktorom vyzval žalovaných, aby uhradili dlžnú sumu do 09. 12. 2020,
- vo výške 1 659,86 eura, a to listom z 19. 01. 2021, v ktorom vyzval žalovaných, aby uhradili dlžnú sumu do 19. 02. 2021,
- vo výške 9 531,60 eura, a to listom z 08. 04. 2021, v ktorom vyzval žalovaných, aby uhradili dlžnú sumu do 08. 05. 2021,
- vo výške 55 eur, a to listom z 02. 07. 2021, v ktorom vyzval žalovaných, aby uhradili dlžnú sumu do 02. 08. 2021. Žalovaní svoj dlh do podania žaloby neuhradili ani len čiastočne.

5. Žalobca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zákona o PZP tým, že uhradil poškodeným škodu. Tým, že žalovaný 1/ nesplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť v súlade s § 3 ods. 1 Zákona o PZP vznikol žalobcovi voči žalovanému 1/ oprávnený nárok na základe § 24 ods. 7 Zákona o PZP, a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 citovaného zákona, na náhradu toho, čo za neho plnil.

6. Zároveň poukázal na to, že žalovaný 1/ zodpovedá podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a žalovaný 2/ zodpovedá podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti.

7. Záverom uviedol, že si uplatňuje aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

8. K žalobe ako dôkazy priložil výpis z centrálnej evidencie motorových vozidiel, 5x interný doklad zo systému žalobcu o poskytnutom plnení, relácia dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody, rozsudok sp. zn. 31T/109/2018, záznam dopravnej nehody, oznámenie poškodeného k škode na zdraví, oznámenie poškodeného o uplatnení si nároku na náhradu škody, zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla, vyúčtovanie - 1. postih, 3x oznámenie o poukázaní náhrady škody, 2x lekársky posudok o bolestnom, 2x uplatnenie nároku na škodu na zdraví, znalecký posudok č. 30/2020, faktúra č. 506 000 1231-235, daňový doklad o úhrade, výzva č. 65/2020, žiadosť o náhradu škody, výzva na úhradu nákladov, vyúčtovanie - 2. postih, oznámenie o poukázaní náhrady škody, faktúra č. 1712001, výpočet výšky škody, výpočet škody - komunikácia, vyúčtovanie - 3. postih, oznámenie o poukázaní náhrady škody, výzva na úhradu nákladov, vyúčtovanie - 4. postih, 2x oznámenie o poukázaní náhrady škody, výzva č. 65/2020, uplatnenie nároku za škodu na zdraví - sťaženie spoločenského uplatnenia, lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia, 2x posúdenie lekárskeho posudku o bolestnom

a SSU, vyúčtovanie - 5. postih, faktúra č. 5060001231-251, uznesenie sp. zn. 35C/42/2020, príkaz na úhradu, výstup zo systému žalobcu ohľadom poistenia motorového vozidla, 5x výpis z účtu žalobcu, 2x výzva na náhradu poistného plnenia z 23. 10. 2020 + obálka a doručenka, 2x výzva na náhradu poistného plnenia z 09. 11. 2020 + obálka a doručenka, 2x výzva na náhradu poistného plnenia z 19. 01. 2021 + doručenka, 2x výzva na náhradu poistného plnenia z 08. 04. 2021 + obálka a doručenka, 2x výzva na náhradu poistného plnenia z 02. 07. 2021 + obálka a doručenka a 6x pokus o zmier + podacie hárkky.

9. Okresný súd Nitra rozhodol platobným rozkazom č. k. 29Cb/86/2021-136 z 2. decembra 2021, rozhodol tak, že žalovanému 1/ a žalovanému 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 25 429,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 468,61 eura od 24. 11. 2020 do zaplataenia, 5 % ročne zo sumy 1 714,44 eura od 10. 12. 2020 do zaplataenia, 5 % ročne zo sumy 1 659,86 eura od 20. 02. 2021 do zaplataenia, 5 % ročne zo sumy 9 531,60 eura od 09. 05. 2021 do zaplataenia a 5 % ročne zo sumy 55 eur od 03. 08. 2021 do zaplataenia, alebo v tej istej lehote podať odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Ďalším výrokom uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi k rukám právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia a ostatných trov konania vo výške 1 456 eur.

10. Proti platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote odpor žalovaný 2/ žiadajúc, aby súd platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu a vo veci nariadil pojednávanie. Uviedol, že dňa 04. 11. 2019 bol sudcom Okresného súdu Galanta vyhlásený rozsudok v konaní vedenom pod sp. zn. 31T/109/2018, ktorým bol uznaný vinným, že inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (ďalej len „TZ“) s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona. Za trestný čin mu bol podľa § 157 ods. 2 TZ s použitím § 36 písm. l/ a § 38 ods. 3 TZ uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 3 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ TZ súd výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 TZ súd určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 61 ods. 1 a 2 TZ mu súd uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 rok a 6 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „TP“) mu súd uložil nahradiť poškodeným Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35 937 874, so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, škodu vo výške 3 286,90 eura, Sociálnej poisťovni, IČO: 30 807 484, so sídlom 29. augusta 8 a 10, Bratislava, škodu vo výške 4 030,60 eura a Petrovi W., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., B. XXXX/XX, škodu vo výške 2 238,41 eura. Podľa § 288 ods. 2 TP bol poškodený B. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., B. XXXX/XX, odkázaný so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces. Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie proti výroku o vine, výroku o treste, výroku o náhrade škody, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 3To/67/2020-307 z 23. júla 2020, ktorým odvolanie zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

11. S poukazom na uvedené bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania trestného činu, v dôsledku ktorého vznikla škoda B. W., ktorý bol v trestnom konaní v procesnom postavení svedka poškodeného. Ak už bolo právoplatne rozhodnuté o vine žalovaného 2/, tak sa stal právoplatným aj výrok o treste a výrok o náhrade škody. Výrokom o náhrade škody bol zaviazaný uhradiť jednotlivým svedkom poškodeným celkovú sumu (predstavujúcu nárok na náhradu škody) vo výške 9 555,91 eura. Rozsudok Okresného súdu Galanta z 04. 11. 2019 je právoplatný a vykonateľný. V časti výroku o náhrade škody predstavuje exekučný titul, preto na totožný nárok na náhradu škody nemôžu existovať dva rôzne exekučné tituly. Je zrejmé, že žalobca sa v civilnom konaní domáha vydania exekučného titulu, ktorým by mal byť opätovne zaviazaný na totožné plnenie, na aké už raz bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/109/2018 z 4. novembra 2019, a to celkovo na sumu 9 555,91 eura.

12. Z interných dokladov žalobcu, ktorými preukazuje prehľad poskytnutého plnenia poškodeným stranám z trestného konania je zrejmé, že suma vyplatená dňa 14. 10. 2020 ako regres Všeobecnej zdravotnej poisťovni v sume 3 286,90 eura, predstavuje rovnakú sumu, na úhradu ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta voči poškodenému Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Rozsudkom Okresného súdu Galanta bol zaviazaný uhradiť poškodenej Sociálnej poisťovni sumu vo výške 4 030,60 eura, pričom žalobca uhradil Sociálnej poisťovni 15. 10. 2020 sumu vo výške 2 707 eura, 25. 03. 2021 sumu vo výške 1 323,60 eura, čo je spolu 4 030,60 eura, čiže totožnú sumu, na úhradu ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta. Trestným rozsudkom bol zaviazaný uhradiť B. W. sumu

vo výške 2 238,41 eura, pričom išlo o náhradu škody, ktorá zodpovedala sume, vynaloženej zo strany p. W. na opravu poškodeného motocykla. Žalobca vyplatil p. W. dňa 29. 10. 2020 sumu vo výške 1 714,44 eura titulom nákladov na opravu vozidla. Nejde teda o totožnú sumu, čím vznikli pochybnosti o tom, v akom rozsahu bol nárok na náhradu nákladov na opravu motocykla posúdený žalobcom ako dôvodný.

13. Poukázal na to, že v trestnom konaní platí zásada, že si poškodený môže uplatniť svoj nárok na náhradu škody najneskôr do skončenia vyšetrovania, resp. do preštudovania vyšetrovacieho spisu, čo vyplýva z § 46 ods. 3 Trestného poriadku, preto nie je zrejmé, že ak si Všeobecná zdravotná poisťovňa uplatnila svoj nárok na náhradu škody v trestnom konaní vo výške 3 286,90 eura, z akého titulu jej bolo zo strany žalobcu uhradených ďalších 1 659,86 eura dňa 13. 01. 2021. O uvedenú sumu je prevýšený nárok na náhradu škody Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktorý si uplatnila u žalobcu v porovnaní s nárokom na náhradu škody, ktorý si Všeobecná zdravotná poisťovňa uplatnila v trestnom konaní. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu a ani z príloh nie je zrejmé, z akého dôvodu bolo Všeobecnej zdravotnej poisťovni vyplatených ďalších 1 659,86 eura. Ak by sa vyhovel návrhu žalobcu v celom rozsahu, vznikli by dva exekučné tituly na to isté plnenie celkovo vo výške 9 555,91 eura. Takýto stav je neprípustný, pričom poukázal na § 36 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „EP“), podľa ktorého proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu. Podľa § 36 ods. 2 EP prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra. Okamihom, kedy žalobca uhradil poškodeným ich nároky na náhradu škody, predstavuje okamih prechodu práv poškodených na žalobcu. Z toho titulu prešlo na žalobcu právo z už vydaného exekučného titulu, ktorým je v tomto prípade rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/109/2018 z 4. novembra 2019, pričom na žalobcu prešiel nárok v rozsahu sumy 9 555,91 eura. Preto je žaloba v tejto časti nedôvodná.

14. Tomu, aby súd vyhovel žalobe v tejto časti žalovanej sumy bráni prekážka rozsúdenej veci. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/120/2009 z 13. októbra 2019, podľa ktorého prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Prítom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je nutné žalobu v časti žalovanej sumy 9 555,91 eura zamietnuť. Vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda dňa 29. 08. 2017, nebolo vo vlastníctve žalovaného 2/. Užíval ho na základe zmluvy o prenájme vozidla z 10. 08. 2017, ktorú priložil. V článku VI ods. 2 zmluvy, ktorý je označený ako práva a povinnosti prenajímateľa (ktorým bol žalovaný 1/, ako vlastník predmetného vozidla), bolo uvedené, že prenajímateľ je povinný odovzdať nájomcovi vozidlo protokolárne s jednou sadou kľúčov, malý technický preukaz a potvrdenie o zaplatení zákonného poistenia spolu so zelenou kartou. V čl. VI ods. 3 sa prenajímateľ zaviazal, že zodpovedá za odovzdanie dopravného prostriedku spôsobilého na prevádzku a užívanie na dohodnutý účel. Uvedené povinnosti prenajímateľa boli splnené, keďže doklady uvedené v čl. VI ods. 2 zmluvy o nájme vozidla, mu boli odovzdané spolu s vozidlom. Bol preto v tom, že vozidlo spĺňalo všetky predpoklady na jeho užívanie, vrátane povinného zmluvného poistenia. Ak by vozidlo nespĺňalo akékoľvek predpoklady na jeho užívanie, vozidlo by si neprenajal a už vôbec by ho neužíval. Nemôže byť teda vyvodzovaná zodpovednosť za to, že síce spôsobil dopravnú nehodu, avšak k vzniku škody u žalobcu došlo v príčinnej súvislosti s tým, že vozidlo nebolo povinne zmluvne poistené. Právna konštrukcia, pri ktorej sa jeho zodpovednosť za vznik škody odvodzuje od toho, že bol evidentne uvedený zo strany žalovaného 1/

do omylu, keď mu bolo oznámené, že vozidlo je povinne zmluvne poistené, pričom tomu tak nebolo, nemôže požívať právnu ochranu a takéto konanie je rozpore s dobrými mravmi.

16. Z uvedených dôvodov nevyplýva existencia zodpovednosti žalovaného 2/ za škodu, ktorá žalobcovi vznikla. Namietol svoju pasívnu vecnú legitímáciu a žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

17. Ako dôkaz priložil Zmluvu o prenájme vozidla z 10. 08. 2017.

18. K odporu žalovaného 2/ sa písomne vyjadril žalobca, uvádzajúc, že pre prípady, kedy poistná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla, a teda poškodený nemá možnosť obrátiť sa na žiadnu poisťovňu, aby uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, t. j. za vodiča, či prevádzkovateľa, bol zákonom vytvorený tzv. poistný garančný fond, ktorého správa bola zverená žalobcovi a poškodenému bolo poskytnuté právo uplatniť nárok na plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. a) až g) Zákona o PZP proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov za rovnakých podmienok, za ktorých by mohol uplatniť nárok na plnenie voči určitej poisťovni (§ 24 ods. 3 Zákona o PZP). Týmto je zabezpečené, že poškodený dostane plnenie aj vtedy, keď vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nebude v rozpore so zákonom poistené. Protiprávny stav spočívajúci v absencii poistenia poškodený nepocíti, pretože za nepoistené osoby zodpovedné za škodu, je mu poskytnuté plnenie z poistného garančného fondu. Na druhej strane tí, za ktorých bolo z garančného fondu plnené, vyplatené prostriedky do garančného fondu vrátili späť, preto zákon oprávnil Slovenskú kanceláriu poisťovateľov domáhať sa náhrady za plnenie poskytnuté z poistného garančného fondu v súvislosti so škodou spôsobenou nepoisteným vozidlom, inými slovami zveril jej postihové právo voči nepoisteným osobám zodpovedným za škodu.

19. Vymedzenie osôb zodpovedných za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je riešené zákonom č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) najmä v § 420 a § 427 až § 431 a zákon túto všeobecnú úpravu žiadnym spôsobom nemodifikuje. Zodpovednosť vodiča je upravená v § 420 ods. 1 OZ.

20. Ustanovenie § 427 a nasl. OZ o osobitnej zodpovednosti nie je vo vzťahu k všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 OZ ustanovením špeciálnym, ale obe skutkové podstaty stoja vedľa seba. Za spôsobenú škodu v danom prípade zodpovedajú držiteľ vozidla a vodič spoločne a nerozdielne v súlade s § 438 OZ. Žalobca má právo uplatniť svoj nárok proti ktorémukoľvek zo žalovaných. Také isté právo by mal aj samotný poškodený, ktorý by si mohol uplatňovať škodu či už voči prevádzkateľovi vozidla, ako aj vodičovi. Poškodený sa tak môže domáhať škody voči prevádzkateľovi dopravného prostriedku podľa § 427 OZ na základe objektívneho princípu a proti vodičovi dopravného prostriedku podľa § 420 OZ na základe zodpovednosti založenej na prezumpcii zavinenia.

21. Vodič je v spore pasívne legitimovaný, pretože zavinené spôsobil škodu na majetku a zdraví poškodených. Toto žalobca preukázal Reláciou dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody a rozsudkom sp. zn. 31T/109/2018 z 4. novembra 2019, (ďalej len „trestný rozsudok“), z ktorých vyplýva, že ku škode došlo práve zavinením žalovaného 2/. Žalovaný 2/ nepochybne zodpovedá za škodu podľa § 420 OZ a pretože škodu spôsobil vozidlom, ku ktorému nebola uzavretá poistná zmluva, je súčasne osobou bez poistenia zodpovednosti, a to bez ohľadu na to, komu prislúchala povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu. Aj za neho navrhovateľ plnil poškodeným z poistného garančného fondu a má proti nemu z tohto dôvodu právo na náhradu podľa § 24 od. 7 Zákona o PZP, tzv. postih.

22. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným 2/, z ktorého vyplýva uplatnené právo žalobcu v zmysle § 24 ods. 7 Zákona o PZP požadovať plnenie voči tretej osobe, t. j. náhradu toho, čo za neho žalobca plnil, je svojou povahou vzťahom sui generis, ktorý vzniká na základe skutočností uvedených v zákone. Právo žalobcu je dané v predmetnej veci reťazou aplikácie § 24 ods. 7, § 24 ods. 2 písm. b/ a § 3 ods. 1 Zákona o PZP, ktoré tvoria regulatívny rámec obsahu tohto subjektívneho práva žalobcu. Žalobca tak má právo na náhradu plnenia za toho, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP. Plnenie žalobcu je plnením v zmysle § 24 ods. 4 písm. b/ a v zmysle § 24 ods. 7 Zákona o PZP. Titulom regresu má žalobca voči žalovanému 2/ právo na náhradu toho, čo za neho plnil poškodeným. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo/134/2009, v zmysle ktorého ustanovenie § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za

koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t. j. aj proti vodičovi.

23. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/284/2010 podmienky občianskoprávnej zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka) a podmienky, za ktorých vzniká poisťovní právo proti poistenému na náhradu čiastok, ktoré zaplatila poškodenému z titulu zákonného poistenia, je treba rozlišovať. V danej veci nejde o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodenému proti tomu, kto škodu spôsobil, ani o zákonnú cesiu tohto nároku poškodeného, ale o zvláštny postihový nárok. Podľa § 440 Občianskeho zákonníka, kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih. Citované ustanovenie upravuje nárok osobitnej povahy, ktorý nie je nárok na náhradu škody, a nie je ani nárokom vyplývajúcim z bezdôvodného obohatenia, lebo ten, kto plnenie poskytol, bol naň zo zákona povinný, hoci škoda bola spôsobená zavinením iného. Podmienkou vzniku tohto nároku je skutočnosť, že nárok poškodeného zanikol v dôsledku plnenia osoby, ktorá tento nárok uplatňuje. Právo žalobkyne na tzv. postih (regres), nie je teda nárokom na náhradu škody, ako nesprávne uviedol odvolací súd, ale má povahu originárneho nároku. (...) V prejednávanej veci je preto rozhodujúce, kedy žalobkyňa mohla svoje postihové právo, odvíjajúce sa od toho, že plnila poškodenému z garančného fondu, vykonať prvý raz.

24. Žalobca poskytol poškodeným poistné plnenie z poistného garančného fondu a s ohľadom na uvedené jeho nárok je originálnym regresným nárokom, a teda nemôže dôjsť k prechodu práva na náhradu škody v zmysle Trestného rozsudku z poškodených na žalobcu, keďže nárok žalobcu nie je nárokom na náhradu škody, ale ide o originálny regresný nárok, ktorý vzniká vyplatením peňažných prostriedkov poškodeným z poistného garančného fondu. Keďže žalobca bol povinný uhradiť vzniknutú škodu poškodeným v celom rozsahu, s ohľadom na to, že žalovaný 2/ si svoju povinnosť uloženú Trestným rozkazom nesplnil, vzniklo žalobcovi oprávnenie domáhať sa náhrady tohto plnenia voči žalovaným v zmysle Zákona o PZP. Vzhľadom k uvedenému považuje žalobca odpor žalovaného 2/ za nedôvodný keďže žalobca v podanej žalobe preukázal dôvodnosť celého uplatneného nároku. Žalobca zastáva názor, že žalovaný 2/ v podanom odpore proti platobnému rozkazu neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by nárok žalobcu spochybnili, a preto žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu.

25. K vyjadreniu žalobcu k odporu žalovaného sa písomne vyjadril žalovaný 2/, ktorý uviedol, že žalobca sa v rámci svojho vyjadrenia nezaoberal argumentmi žalovaného 2/, uvedenými v odpore proti platobnému rozkazu, s výnimkou namietanej pasívnej vecnej legitímácie. Aj s prihliadnutím na uvedené skutočnosti zotrvával na argumentoch, ktoré uviedol v odpore. Žalobca neuviedol vo vyjadrení žiadne skutočnosti, ktorými by reagoval na uvedené argumenty, resp. ktorými by vyvrátil uvádzané fakty. S uvádzanou argumentáciou sa nevysporiadal ani po právnej stránke, s výnimkou argumentácie vo vzťahu k nedostatku pasívnej vecnej legitímácie.

26. Okresný súd nariadil pojednávanie na 22. 06. 2022, na ktoré sa dostavili právny zástupca žalobcu, právny zástupca žalovaného 2/ a žalovaný 2/. Žalovaný 1/ sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast ani neospravedlnil, a to aj napriek tomu, že mal predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalobca. Súd s poukazom na § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného 1/.

27. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného 2/ (na návrh právneho zástupcu žalovaného 2/) a listinnými dôkazmi.

28. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižava podanej žaloby, vyjadrení žalobcu k odporu, ako aj skutočnosti uvedených v listinných dôkazoch, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Ďalej uviedol, že na tomto pojednávaní sa dnes nachádzame z dôvodu, že žalovaný 2/ spôsobil dňa 29. 08. 2017 škodu na motorovom vozidle, ako aj škodu na zdraví v dôsledku dopravnej nehody, pričom k motorovému vozidlu, ktorým zavinil dopravnú nehodu nebolo uzavreté PZP. Zavinenie dopravnej nehody žalovaným 2/ právoplatne deklaroval súd v trestnom rozsudku, ktorý je súčasťou spisu. Vzhľadom k tomu, že subjekty zodpovedné za vzniknutú škodu, t. j. žalovaný 1/ z titulu objektívnej zodpovednosti a žalovaný 2/ z titulu subjektívnej zodpovednosti za škodu, nezaplatili vzniknutú škodu poškodeným, musel túto škodu v zmysle Zákona o zmluvnom poistení poškodeným platiť žalobca. Následne v zmysle Zákona o PZP zveril žalobcovi právo domáhať sa náhrady toho, čo z garančného

poistného fondu plnil za osoby, ktoré zodpovedali za vzniknutú škodu. Nejde teda o nejaký prenesený nárok, ako je uvedené v odpore žalovaného 2/, ale ide o originálny regresný nárok v zmysle Zákona o PZP.

V krátkosti by som sa ešte vyjadrila k obrane žalovaného 2/, ktorý uvádza, že mal uzavretú zmluvu o prenájme dopravného prostriedku so žalovaným 1/ a predložením tohto dokumentu sa zrejme snaží zbaviť svojej viny. K tomuto uvádzam, že je možné mať pochybnosti o skutočnom platnom uzavretí tejto zmluvy, pretože § 630 ods. 2 ObZ vyžaduje, aby mala zmluva o nájme dopravného prostriedku písomnú formu. Z predloženej zmluvy však nie je jasné, kto túto zmluvu za žalovaného 1/ podpisoval, a teda nie je možné ani ustáliť, že táto osoba bola oprávnená konať za prenajímateľa a uzatvárať zmluvu. Nič sa však nemení na skutočnosti, že žalovaný 2/ zodpovedá za vzniknutú škodu podľa § 420 OZ. Ak by žalovaný 2/ zaplatil nejaké finančné prostriedky, či už poškodeným, alebo žalobcovi, bolo by možné, aby sa na základe platnej uzavretej nájomnej zmluvy, ak by bola platne uzavretá, domáhal náhrady škody voči prenajímateľovi, ako to v podstate predpokladá aj samotná zmluva, v ktorej je uvedené, že prenajímateľ zodpovedá nájomcovi za vzniknutú škodu v prípade, že motorové vozidlo nebude v stave použiteľnom na premávku na pozemných komunikáciách. Tu ide o vnútorný vzťah, ktorý ale nemá vplyv na zbavenie sa zodpovednosti žalovaného 2/ a ani na jeho pasívnu legitimáciu v spore. Navrhujeme teda, aby súd žalobe vyhovel, pričom upriamujeme skutočnosť na to, že žalovaný 1/ je nečinný, skutkové tvrdenie nerozporoval a vo vzťahu k nemu navrhujeme vydať rozsudok pre zmeškanie.

29. Právny zástupca žalovaného 2/ na pojednávaní uviedol, že sa tak isto pridrižiava písomných podaní, jednak odporu proti platobnému rozkazu z 22. 12. 2021, ako aj vyjadrenia žalovaného 2/ k vyjadreniu žalobcu z 07. 03. 2022. Čo sa týka toho právoplatného rozsudku, namietame exekučný titul, ako sme to uvádzali aj v odpore, pretože rozsudok OS Galanta je exekučným titulom a pokiaľ by bol vydaný rozsudok v tejto veci, tak by išlo o duplicitný exekučný titul v celej sume 9 555,91 eura. Vzhľadom k tejto skutočnosti je v tejto časti žalobu zamietnuť v sume 9 555,91 eura. Čo sa týka prenájmu vozidla, klient motorové vozidlo užíval na základe Zmluvy o prenájme z 10. 08. 2017, ktorá bola priložená k odporu. V čl. VI. ods. 2 zmluvy, ktorý je označený ako práva a povinnosti prenajímateľa, bolo uvedené, že prenajímateľ je povinný odovzdať nájomcovi motorové vozidlo s jednou sadou kľúčov, malý TP a potvrdenie o zaplatení PZP spolu so zelenou kartou. V čl. VI. ods. 3 sa prenajímateľ zaviazal, že zodpovedá za odovzdanie dopravného prostriedku spôsobilého prevádzky na dohodnutý účel. Uvedené povinnosti prenajímateľa boli splnené, keďže doklady podľa uvedeného článku mu boli odovzdané spolu s motorovým vozidlom. Ako sme už uvádzali, ak by motorové vozidlo nespĺňalo akékoľvek predpoklady na jeho užívanie, tak by si klient takého motorové vozidlo neprenajal a už vôbec by takéto vozidlo nepoužíval. Nemôže byť teda klientovi vyvodzovaná zodpovednosť za to, že síce spôsobil dopravnú nehodu, avšak k vzniku škody u žalobcu prišlo jednoznačne v príčinnej súvislosti s tým, že vozidlo nebolo povinne zmluvne poistené. Taktiež by som chcel poukázať na § 3 OZ, pričom konanie žalovaného 1/ bolo v rozpore s dobrými mravmi, pretože bol klient uvedený do omylu. Na základe uvedeného žiadame, aby bola žaloba voči žalovanému 2/ zamietnutá. Záverom právny zástupca žalovaného navrhol doplniť dokazovanie vylúčením žalovaného 2/.

30. Žalovaný 2/ na pojednávaní uviedol, že v prvom rade chce uviesť, že sa stalo to, čo sa stalo, ale ak by vedel, že motorové vozidlo nie je PZP, tak by do toho auta nesadol. Ja som za to auto platil, ja som myslel, že je všetko v poriadku, aj policajti ma zastavili s všetko bolo v poriadku. Mne to zničilo život, ako ma oklamal tento pán. Ja som všetko platil, všetko som dodržal. Keby som vedel, že s tým autom niečo je, nikdy by som si to nevzal na riziko, že potom budem musieť všetko platiť. Mám 23 rokov, ani si neviem predstaviť, ako by som to všetko vedel zaplatiť. Ten pán, čo som si od neho prenajímal auto, dal mi k nemu všetko, veril som mu, že je všetko v poriadku, keď sa stala autonehoda, bol som z toho prekvapený, že auto nebolo poistené. Mňa nenapadlo ísť to skontrolovať, či je to zaplatené. Keď vám niekto dá zmluvu a všetko, tak som nemal dôvod nedôverovať mu a preverovať, či je PZP zaplatené. Ani ma nenapadlo si uvedené overovať. On ma v podstate aj oklamal.

31. Následne žalovaný 2/ odpovedal na otázky svojho právneho zástupcu. Na otázku, či poznal toho človeka, konateľa spoločnosti G-HOUSE TECHNOLOGY, s.r.o., odpovedal, že môj otec ho poznal.

Na otázku, či si cez túto spoločnosť prenajímal aj tie autá predtým odpovedal, že nie, to cez inú spoločnosť.

Ďalej právny zástupca žalovaného 2/ vyzval žalovaného 2/, aby popísal cestnú kontrolu, ako to celé prebiehalo, keď ho zastavili policajti, uviedol, že to bola normálna bežná kontrola. Vypyтали si vodičský preukaz, občiansky preukaz, všetky papiere od auta, všetko bolo v poriadku, takto ma zastavili aj v zahraničí a tiež bolo všetko v poriadku.

Následne položil žalovanému 2/ otázku právny zástupca žalobcu, či vie, kto podpisoval nájomnú zmluvu za prenajímateľa, k čomu uviedol, že nepoznám ho, neviem.

Na otázku súdu, kedy prebehli spomínané policajné kontroly odpovedal, že to mohlo byť tak týždeň pred autonehodou, približne.

32. Ďalej súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktorými sú najmä: Interný doklad SKP k škodovej udalosti 98901 na sumu 13 710,47 eura; Interný doklad SKP k škodovej udalosti 98901 na sumu 1 885,88 eura; Interný doklad SKP k škodovej udalosti 98901 na sumu 1 825,85 eura; Interný doklad SKP k škodovej udalosti 98901 na sumu 9 612,31 eura; Interný doklad SKP k škodovej udalosti 98901 na sumu 55 eur; Výpis z bankového účtu SKP por. č. 10/2020; Výpis z bankového účtu SKP por. č. 11/2020; Výpis z bankového účtu SKP por. č. 1/2021; Výpis z bankového účtu SKP por. č. 3/2021; Výpis z bankového účtu SKP por. č. 6/2021; Výstup ohľadom poistenia motorového vozidla; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 1/ z 23. 10. 2020 a doručenka; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 2/ z 23. 10. 2020 a doručenka; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 1/ z 09. 11. 2020 a doručenka; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 2/ z 09. 11. 2020 a doručenka; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 1/ z 19. 01. 2021; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 1/ z 24. 06. 2021 a doručenka; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 2/ z 19. 01. 2021 a doručenka; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 1/ z 08. 04. 2021 a doručenka; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 2/ z 08. 04. 2021 a doručenka; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 1/ z 02. 07. 2021 a doručenka; Výzva SKP na úhradu poistného plnenia žalovanému 2/ z 02. 07. 2021 a doručenka; Relácia dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody; Rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 31T/109/2018-2676 z 4. novembra 2019, právoplatný a vykonateľný 23. júla 2020; Záznam dopravnej nehody z 13. 09. 2017; Oznámenie poškodeného k škode na zdraví spôsobenej prevádzkou motorového vozidla; SKP - Oznámenie poškodeného o uplatnení si nároku na náhradu škody z PZP za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; Zápis o obhliadke motorového vozidla z 09. 10. 2017; Zápis z CEMV; Vyúčtovanie poisťovne Allianz adresované SKP z 15. 10. 2020; Oznámenie o poukázaní náhrady škody - spoločnosti VOTUM a.s., organizačná zložka z 15. 10. 2020; Oznámenie o poukázaní náhrady škody - VŠZP z 15. 10. 2020; Oznámenie o poukázaní náhrady škody - Sociálna poisťovňa z 15. 10. 2020; Lekársky posudok o bolestnom z 12. 03. 2018; Lekársky posudok o bolestnom z 04. 05. 2018; VOTUM - centrum odškodnenia - Uplatnenie si nároku za škodu na zdraví adresovanú Komunálnou poisťovňou, a.s., z 16. 03. 2018; VOTUM - centrum odškodnenia - Uplatnenie si nároku za škodu na zdraví adresovanú Komunálnou poisťovňou, a.s., z 09. 05. 2018; Znalecký posudok č. 30/2020 vypracovaný MUDr. Mores Zdeno; Posúdenie lekárskeho posudku o bolestnom a SSU poškodeného B. W. z 07. 09. 2020 - MUDr. Martin Papšo, PhD.; Faktúra za vypracovanie odborného posudku poškodeného - spoločnosť Nautica, s.r.o.; Fotokópia pokladničných dokladov - úhrada liekov a ubytovania; Výzva č. 65/2020 Sociálnej poisťovne adresovaná žalovanému 2/ z 22. 09. 2020; Žiadosť o náhradu škody Sociálnej poisťovne adresovaná Komunálnej poisťovni, a.s., z 22. 09. 2020; Výzva VŠZP na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť z 09. 08. 2019; Vyčíslenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineneho treťou osobou; Oznámenie o poukázaní náhrady škody od Allianz adresované - SKP z 29. 10. 2020; Oznámenie o poukázaní náhrady škody od Allianz adresované - spoločnosti Peter Mánik MI-MA Súkromná autoškola z 29. 10. 2020; Faktúra č. 1712001 náklady na opravu motorky; Výpočet výšky škody z 05. 04. 2018; Výška škody - email; Oznámenie o poukázaní náhrady škody od Allianz adresované - SKP z 13. 01. 2021; Oznámenie o poukázaní náhrady škody od Allianz adresované - VŠZP z 13. 01. 2021; Výzva VŠZP na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť z 07. 12. 2020; Vyčíslenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineneho treťou osobou; Oznámenie o poukázaní náhrady škody od Allianz adresované - SKP z 29. 03. 2021; Oznámenie o poukázaní náhrady škody od Allianz adresované - Sociálna poisťovňa z 25. 03. 2021; Oznámenie o poukázaní náhrady škody od Allianz adresované - Advokátska kancelária JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária z 29. 03. 2021; Výzva č. 65/2020 Sociálnej poisťovne adresovaná žalovanému 2/ z 22. 09. 2020; Uplatnenie nároku na náhradu škody - SSU z 07. 01. 2021; Lekársky posudok o SSU MUDr. Rudolf Slivka; Posúdenie lekárskeho posudku o bolestnom a SSU poškodeného B. W. - MUDr. Martin Papšo, PhD., z 07. 09. 2020; Posúdenie lekárskeho posudku o bolestnom a SSU poškodeného B. W. po doplnení zdravotnej dokumentácia -

MUDr. Martin Papšo, PhD., z 07. 09. 2020 Oznamenie o poukazaní náhrady škody od Allianz adresované - SKP z 29. 06. 2021; Faktúra za vypracovanie odborného posudku poškodeného - spoločnosť Nautica, s.r.o., z 23. 03. 2021; Uznesenie Okresného súdu Galanta č. k. 35C/42/2020-85 z 22. júna 2021 - vyrubenie súdneho poplatku s platobným príkazom; Pokus o zmier adresovaný žalovanému 1/ z 27. 01. 2021; Pokus o zmier adresovaný žalovanému 2/ z 27. 01. 2021; Podací hárok č. EPH2226500494; Pokus o zmier adresovaný žalovanému 1/ z 26. 07. 2021; Pokus o zmier adresovaný žalovanému 2/ z 26. 07. 2021; Podací hárok č. EPH246967657; Pokus o zmier adresovaný žalovanému 1/ z 23. 08. 2021; Pokus o zmier adresovaný žalovanému 2/ z 23. 08. 2021; Podací hárok č. EPH249580266a Zmluva o prenájme vozidla z 10. 08. 2017.

33. Z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový a právny stav.

34. Zo záznamu dopravnej nehody je zrejmé, že dňa 29. 08. 2017 v meste Sereď, na Križovatke ulíc M. R. Štefánika a Námestie republiky došlo k dopravnej nehode, ktorú spôsobil vodič M. M. (žalovaný 2/), a to motorovým vozidlom zn. Mercedes-Benz s EČV:

NR XXX IM, ktorého držiteľom a vlastníkom bol žalovaný 1/, ktorým je spoločnosť G-House Technology s.r.o.

35. Z rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 31T/109/2018-267 z 4. novembra 2019, právoplatný a vykonateľný 23. júla 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, vyplýva, že žalovaný 2/ bol za spôsobenie dopravnej nehody trestne stíhaný a uvedeným rozsudkom bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 3 mesiace. Výkon trestu bol podmiennečne odložený a určená bola skúšobná podmiennečne odsúdenia v trvaní 2 roky. Zároveň bol M. M. uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 rok a 6 mesiacov. Ďalším výrokom súd uložil Samirovi Smaalimu nahradit škodu poškodeným: Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. (ďalej len „VŠZP“) vo výške 3 286,90 eura, Sociálnej poisťovni (ďalej len „SP“) vo výške 4 030,60 eura a Petrovi Mánikovi vo výške 2 238,41 eura.

36. Predmetným vozidlom zn. Mercedes-Benz došlo k poškodeniu vozidla zn. Yamaha s EČV: GA XXX AF, ktorého držiteľom bola spoločnosť Peter Mánik MI-MA Súkromná autoškola, ako aj k škode na zdraví vodičovi tohto vozidla B. W..

37. Zo Zmluvy o prenájme vozidla z 10. 08. 2017, ktorú uzavrel žalovaný 2/ ako nájomca s prenajímateľom - spoločnosťou G-House Technology s.r.o. (žalovaným 1/), ktorý je držiteľom a vlastníkom motorového vozidla, vyplýva, že žalovaný 2/ mal vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda v prenájme. Z predmetnej zmluvy ďalej vyplýva, a to z čl. V. bod 5 veta prvá Poistenie a škody, že prenajímateľ zodpovedá zároveň za všetky škody spôsobené nájomcovi tým, že dopravný prostriedok nie je spôsobilý podľa čl. VI. bodu 3 tejto zmluvy.

38. Z čl. VI. Zmluvy o prenájme - Práva a povinnosti prenajímateľa, konkrétne z bodu 2 vyplýva, že prenajímateľ je povinný odovzdať nájomcovi vozidlo protokolárne spolu s jednou sadou kľúčov, OEV - malým technickým preukazom a potvrdením o zaplatení zákonného poistenia a zelenou kartou. Podľa bodu 3 tohto článku prenajímateľ zodpovedá za odovzdanie dopravného prostriedku spôsobilého prevádzky a užívania na dohodnutý účel.

39. Z výpisu z evidencie centrálnych vozidiel je zrejmé, že žalovaný 1/ (v tom čase podnikajúci pod obchodným menom G.House Technology s.r.o.) bol v čase nehody držiteľom a vlastníkom osobného motorového vozidla: Mercedes-Benz s VIN. č.D s EČV: NR XXX IM.

40. Z preložených listín (najmä z výpisov z bankového účtu, Oznamení o poukazaní náhrady škody, Vyúčtovaní škody, Vyúčtovaní nákladov a faktúr) vyplýva, že žalobca vyplatil plnenie celkovo vo výške 25 429,51 eura, ktoré pozostáva z nárokov Všeobecnej zdravotnej poisťovne na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineného treťou osobou, nákladov Sociálnej poisťovne na výplatu jednotlivých dávok v súvislosti s práceneschopnosťou poškodeného p. W., nákladov na opravu motocykla patriaceho poškodenému Peter Mánik MI-MA SÚKROMNÁ AUOŠKOLA, škody na zdraví p. W. titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a bolestného, nákladov na lieky poškodeného p. W., náklady na vypracovanie znaleckých posudkov, nákladov v súvislosti s právnou

pomocou poškodeného p. Mánika za účelom uplatnenia si svojich nárokov a poplatkov v súdnych konaniach. Zároveň súd uvádza, že úhrada uplatnených nárokov žalobcom nebola v konaní sporná a ani inak spochybnená.

13. Žalobca výzvou z 23. 10. 2020 adresovanou žalovanému 1/ a žalovanému 2/, vyzval žalovaných na náhradu sumy 12 468,61 eura, výzvou z 09. 11. 2020 vyzval žalovaných na náhradu sumy 1 714,44 eura, výzvou z 19. 01. 2021 vyzval žalovaných na náhradu sumy 1 659,86 eura, výzvou z 24. 06. 2021 opätovne vyzval žalovaného 1/ na náhradu sumy 1 659,86 eura, výzvou z 08. 04. 2021 vyzval žalovaných na náhradu sumy 9 531,60 eura a výzvou z 02. 07. 2021 vyzval žalovaných na náhradu sumy 55 eur. Žalobca sa pokúsil so žalovanými uzavrieť aj zmier, a to vychádzajúc z Pokusu o zmier z 26. 07. 2021, ktorý bol obom žalovaným doručený, avšak títo naň nijako nereagovali.

41. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní navrhol súdu, aby s ohľadom na neospravedlnenú neprítomnosť žalovaného 1/, aby voči nemu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

42. Podľa § 274 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

43. Podľa § 178 ods. 2 Civilného sporového poriadku, predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

44. Podľa § 100 ods. 1 - 3 Civilného sporového poriadku, súd dbá, aby strany a ostatné predvolávané osoby boli procesnými úkonmi súdu čo najmenej zaťažované, najmä dbá, aby boli predvolávané na čas, kedy pravdepodobne bude ich účasť na procesnom úkone potrebná. Predvolanie na jednotlivé procesné úkony súdu sa uskutočňuje spravidla písomne, prípadne telefonicky alebo inými vhodnými prostriedkami. Ak bola osoba predvolaná inak ako písomne, vykoná sa o tom záznam v súdnom spise. V predvolaní sa označí vec, miesto, čas a predmet procesného úkonu, ďalej sa uvedie, v akom procesnom postavení sa má osoba na procesnom úkone zúčastniť a ktoré písomnosti alebo veci má predložiť.

45. Podľa § 105 ods. 1 - 3 Civilného sporového poriadku, súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu. Ak nemožno doručiť písomnosť podľa odseku 1 a ak nejde o doručenie písomnosti do vlastných rúk, súd na žiadosť strany doručí písomnosť na elektronicкую adresu. Písomnosť súdu sa považuje za doručeníu po troch dňoch od jej odoslania, aj keď ju adresát neprečítal. Ak nemožno doručiť písomnosť podľa odsekov 1 a 2, súd doručuje prostredníctvom doručujúceho orgánu.

46. Podľa § 106 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti

a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca,

b) právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

47. Podľa § 109 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, za adresáta je oprávnená písomnosť prijať osoba, ktorá na to bola adresátom písomne splnomocnená alebo poverená. Písomnosť určenú advokátovi, notárovi, súdnemu exekútorovi a patentovému zástupcovi môže prijať aj osoba, ktorá je v pracovnom pomere alebo inom obdobnom pracovnom vzťahu k adresátovi a ten ju poveril prijímaním písomností.

48. Podľa § 110 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva

na zaplataenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcoví. Ak má strana viacerých advokátov, doručí sa písomnosť tomu z nich, ktorého určí strana na doručovanie písomností. Ak strana výslovne neurčí žiadneho z advokátov, doručuje sa ktorémukolvek z nich.

49. Podľa § 112 Civilného sporového poriadku, ak nemožno doručiť písomnosť, ktorá sa nedoručuje do vlastných rúk, na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

50. Podľa § 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

51. Predpokladmi pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní tak sú:

- riadne a včasné predvolanie súdom, pričom predvolanie musí obsahovať poučenie, že ak sa žalovaný nedostaví na pojednávanie, súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie;
- žalovaný sa nedostavil na pojednávanie v určený čas;
- žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami;
- návrh žalobcu na rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie.

52. Kontumačný rozsudok podľa § 274 prichádza do úvahy iba v prípadoch, keď sú súčasne splnené podmienky normované jeho hypotézou. Rozsudkom pre zmeškanie v zmysle citovaného ustanovenia je možné rozhodnúť vedy, ak sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci má súd doručenie predvolania riadne vykázané, pričom v tomto predvolaní bol žalovaný poučený o možných procesných následkoch svojho nedostavenia sa a ak žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Rozsudok pre zmeškanie sa nevydáva po štandardnom vykonaní dokazovania ani po právnom posúdení veci, preto odôvodnenie tohto rozsudku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie. Skutkovým základom kontumačného rozsudku na nariadenom pojednávaní je žalobcom tvrdený skutkový stav, t. j. kontumačne sa vyhovie žalobcom tvrdenému nároku. Ak súd dospeje k názoru, že žalobcom tvrdený skutkový stav nie je sporný a súčasne sú kumulatívne splnené zákonné podmienky podľa § 274 CSP, môže vydať kontumačný rozsudok v neprospech žalovaného.

53. Žalovaný 1/ bol riadne a včas predvolaný, keďže na termín pojednávania bol predvolaný písomne dňa 09. 05. 2022 a predvolanie mu bolo doručené dňa 25. 05. 2022 (uplynutím úložnej lehoty). Termín pojednávania bol určený na 22. 06. 2022, a teda päťdňová lehota na prípravu pojednávania bola zachovaná. V písomnom predvolaní doručenom dňa 25. 05. 2022 žalovanému 1/, bol žalovaný 1/ poučený o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ak sa žalovaný 1/ nedostaví na pojednávanie. Žalovaný 1/ sa na pojednávanie v určený čas nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 22. 06. 2022 navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie v prípade žalovaného 1/.

54. V nadväznosti na uvedené súd konštatuje, že žalovaný 1/ nebol vylúčený z realizácie procesných práv daných Civilným sporovým poriadkom, keďže bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil.

55. Súd konštatuje, že vo vzťahu k žalovanému 1/ tak boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP, pretože sa žalovaný 1/ na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol v predvolaní poučený o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie a žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie vo vzťahu k žalovanému 1/. Vzhľadom k uvedenému súd žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanému 1/ vyhovel, keďže nepochybne boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

56. Súd na pojednávaní z dôvodu, že boli splnené podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie len voči žalovanému 1/, vecne preskúmal dôvodnosť žaloby voči žalovanému 2/ a vykonal riadne dokazovanie.

57. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o PZP“), tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú

prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“). Ak tento zákonne ustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

58. Podľa § 2 písm. a/ a b/ Zákona o PZP, motorovým vozidlom samostatné nekoľajové vozidlo s vlastným pohonom, ako aj iné nekoľajové vozidlo bez vlastného pohonu, pre ktoré sa vydáva osvedčenie o evidencii vozidla, technické osvedčenie vozidla alebo obdobný preukaz ; tuzemským motorovým vozidlom motorové vozidlo, ktoré podlieha evidencii vozidiel v Slovenskej republike; za tuzemské motorové vozidlo sa považuje aj motorové vozidlo, ktoré nepodlieha evidencii vozidiel, ale jeho vlastník, držiteľ alebo prevádzkovateľ má trvalý pobyt alebo sídlo na území Slovenskej republiky alebo motorové vozidlo, ktoré bolo odoslané do Slovenskej republiky z iného členského štátu, ak je Slovenská republika miestom určenia, a to po dobu 30 dní odo dňa, keď kupujúci prevzal motorové vozidlo, aj keď motorové vozidlo nebolo registrované v Slovenskej republike.

59. Podľa § 3 ods. 1 Zákona o PZP, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

60. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o PZP, poisťný garančný fond sa tvorí z príspevkov členov kancelárie podľa § 20 ods. 5, z mimoriadnych príspevkov podľa § 20 ods. 6 a z poisťného podľa.

61. Podľa § 24 ods. 2 písm. b/ Zákona o PZP, kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

62. Podľa § 24 ods. 7 Zákona o PZP, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a/, b/, f/ a g/, na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c/ a podľa § 24a ods. 1 písm. a/. Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e/.

63. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

64. Podľa § 420 ods. 2 OZ, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

65. Podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahovou touto prevádzkou. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

66. Súd konštatuje, že predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovaným titulom regresného nároku vyplývajúceho z § 24 ods. 7 zákona o PZP. Na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných zákonných ustanovení má súd za to, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, pričom vo vzťahu k žalovanému 1/ súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného a vo vzťahu k žalovanému 2/ dospel k tomuto záveru na základe výsledkov vykonaného dokazovania.

67. V konaní bolo nesporné, že 29. 08. 2017 došlo na území mesta Sereď k dopravnej nehode, ktorú spôsobil vodič Samir Smaali (žalovaný 2/), ktorý bol za spôsobenie dopravnej nehody trestne stíhaný a rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 31T/109/2018-267 z 4. novembra 2019, právoplatný a vykonateľný 23. júla 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ Trestného zákon s poukazom

na § 138 písm. h/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 3 mesiace. Výkon trestu bol podmienenečne odložený a určená bola skúšobná podmienenečného odsúdenia v trvaní 2 roky. Zároveň bol Samirovi Smaalimu uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 rok a 6 mesiacov. Ďalším výrokom súd uložil Samirovi Smaalimu nahradiť škodu poškodeným: Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. (ďalej len „VŠZP“) vo výške 3 286,90 eura, Sociálnej poisťovni (ďalej len „SP“) vo výške 4 030,60 eura a Petrovi Mánikovi vo výške 2 238,41 eura. Predmetným vozidlom zn. Mercedes-Benz došlo k poškodeniu vozidla zn. Yamaha s EČV GA XXX AF, ktorého držiteľom bola spoločnosť Peter Mánik MI-MA Súkromná autoškola, ako aj k škode na zdraví vodičovi tohto vozidla B. W..

68. Rovnako nebolo sporné, že vozidlo, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená bolo vo vlastníctve žalovaného 1/, v čase nehody bol jeho držiteľom a vo vzťahu k nemu nebolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

69. Sporné nebolo v konaní ani to, že žalovaný 2/ užíval motorové vozidlo na základe Zmluvy o prenájme dopravného prostriedku z 10. 08. 2017, ktorú uzatváral so žalovaným 1/ (prenajímateľom) ako nájomca. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že možno mať pochybnosť o platnosti Zmluvy o prenájme dopravného prostriedku uzavretej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, v tomto smere súd uvádza, že platnosť, resp. neplatnosť tohto právneho úkonu nie je potrebné vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku skúmať, pretože to nemá žiaden vplyv na žalobou uplatnený nárok. Uvedené má vplyv len vo vzťahu medzi žalovanými navzájom, pričom ich zmluvný vzťah a práva a povinnosti z neho plynúce nie sú predmetom tohto konania.

70. Rozhodujúcou skutočnosťou je však podľa súdu to, že v čase nehody nebolo vozidlo povinne zmluvne poistené, čo žalobca preukázal predložením listinných dôkazov.

71. Ďalej súd poukazuje na to, že s poukazom na § 20 ods. 1 zákona o PZP bola zriadená Slovenská kancelária poisťovateľov (ďalej len „kancelária“) ako právnická osoba, ktorá okrem iného, poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu. Účelom vytvorenia poistného garančného fondu je, aby aj v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vymenované v § 24 ods. 2 zákona, bolo poškodenému zabezpečené poskytnutie plnenia za škodu, na ktorú má poškodený právo za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi. Jedným z nich je aj prípad, keď motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nie je v čase škodovej udalosti poistené. Zo znenia § 24 ods. 2 písm. b/ zákona vyplýva, že kancelária tu poskytuje plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla namiesto osoby, ktorá za túto škodu zodpovedá („...za ktorú zodpovedá osoba...“). Osobou bez poistenia zodpovednosti je preto treba rozumieť toho, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou takého vozidla, u ktorého nebola uzavretá poistná zmluva v zmysle § 3 zákona č. 381/2001 Z. z. (touto osobou bude spravidla aj ten, kto má povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu, napr. prevádzkovateľ). V § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. je upravené právo kancelárie na náhradu vyplatených plnení z poistného garančného fondu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Okruh osôb, proti ktorým má kancelária tzv. postihové právo, je upravený rôzne, v závislosti od toho, aký je status vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená. V prípadoch podľa odseku 2 písm. a/, b/, f/ a g/ má kancelária právo proti tomu, kto za škodu zodpovedá (veta prvá citovaného zákonného ustanovenia). V prípade podľa odseku 2 písm. c/ má kancelária právo proti poisťovateľovi (veta druhá citovaného zákonného ustanovenia) a v prípade podľa odseku 2 písm. e/ a podľa § 24a ods. 1 písm. a/ zákona má kancelária povinnosť požadovať náhradu toho, čo plnila poškodenému od príslušnej kancelárie poisťovateľov (veta tretia citovaného zákonného ustanovenia). To znamená, že kancelária má v prípade poskytnutia poistného plnenia za škodu v zmysle § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. právo postihu proti tomu, u koho je daná zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu. Ustanovenie § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi. V tomto smere súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť najvyšších súdnych autorít, ktoré rovnaký názor prezentovali vo svojich rozhodnutiach, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/134/2009 z 31. augusta 2010 a v neposlednom rade aj rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/285/2018 z 20. februára 2019.

72. Ďalej súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/190/2014 z 24. júna 2015, v ktorom súd dospel k záveru, že § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t. j. aj proti vodičovi (pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené).

73. Ústavný súd SR v odôvodnení súvisiaceho uznesenia sp. zn. III. ÚS 514/2016-15 z 17. augusta 2016, uviedol, že bolo vecou zákonodarcu, že okruh regresne zodpovedných osôb vymedzil spôsobom, aký vyplýva zo zákona o povinnom zmluvnom poistení, čo znamená v prípade plnenia škody kanceláriou podľa § 24 ods. 2 písm. b/ Zákona o povinnom zmluvnom poistení, že hoci osobou, ktorá je povinná povinné zmluvné poistenie uzatvoriť, je držiteľ vozidla (resp. aj ďalšie osoby podľa § 3 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení), právo regresného postihu sa rozširuje i na iné osoby definované ako tie, ktoré zodpovedajú poškodenému za škodu.

74. Žalovaný 2/ namietal svoju pasívnu vecnú legitimáciu, keď tvrdil, že v danej veci má vystupovať ako žalovaný výlučne žalovaný 1/, ktorý mu motorové vozidlo prenajal a osobné motorové vozidlo mu odovzdal aj s dokladom preukazujúcim úhradu povinného zmluvného poistenia. V tejto súvislosti poukazoval na policajnú kontrolu, ktorá mala prebehnúť približne týždeň pred dopravnou nehodou, ktorú spôsobil, pričom bola policajnou hliadkou kontrolovaná aj úhrada poistného a všetko malo byť v poriadku. Obdobná kontrola mala prebehnúť aj v zahraničí. Žalovaný 2/ má za to, že ak bol žalovaným 1/ uvedený do omylu ohľadom úhrady PZP, tento by mal znášať aj zodpovednosť za spôsobenú škodu a uhradiť tak nárok žalobcu. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného 2/ ohľadom toho, že mu boli spolu s motorovým vozidlom predložené všetky doklady tak, ako to predpokladá čl. VI., bod 2 Zmluvy o prenájme dopravného prostriedku, okrem iného aj doklad o úhrade PZP, a teda si splnil všetky povinnosti, v dôsledku čoho nemohol predpokladať, že motorové vozidlo nebolo povinne zmluvne poistené, súd dospel k záveru, že uvedené zostalo len v rovine nepreukázaného tvrdenia, keď žalovaný 2/ nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by mu bol takýto doklad o úhrade PZP žalovaným 1/ odovzdaný (napríklad fotokópiu dokladu alebo fotografiu). S poukazom na to, že žalovaný 2/ nepreukázal, že mu bol odovzdaný doklad skutočne preukazujúci úhradu PZP, je potrebné zotrvať na tom, že žalovaný 2/ bol povinný presvedčiť sa, či je odovzdané motorové vozidlo povinne zmluvne poistené, čo nepreukázal, že by tak učinil, preto je rovnako tak ako žalovaný 1/ zodpovedný za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

75. Taktiež pokiaľ ide o zodpovednosť žalovaného 2/, ktorý si vozidlo prenajal a v dobrej viere ho mal užívať s tým, že je spôsobilé na prevádzku, súd uvádza, že povinnosťou vodiča je mať pri sebe doklady vyžadované Zákonom o cestnej premávke, pričom jedným z týchto dokladov je aj doklad o zaplatení PZP, preto skutočnosť, že vozidlo bolo prenajaté, ešte nezabavuje žalovaného 2/ povinnosti jazdiť bez dokladov, ktoré je povinný mať na vedenie a premávku pri sebe a týmito sa v prípade zastavenia policajnou hliadkou aj preukázať. Ak tvrdí, že bol uvedený do omylu a mal mu byť predložený doklad o úhrade PZP, ktorý svedčil v prospech skutočnosti, že motorové vozidlo bolo povinne zmluvne poistené, pričom v skutočnosti tomu tak nebolo (čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním), potom porušenie povinností prenajímateľa v zmysle Zmluvy o prenájme dopravného prostriedku majú vplyv len pokiaľ ide o nároky medzi žalovanými navzájom. Toto však nemá vplyv na zodpovednosť žiadneho z nich vo vzťahu k Slovenskej kancelárii poisťovateľov. S poukazom na uvedené bol vodič, ktorý si vozidlo prenajímal, povinný presvedčiť sa, či sú mu odovzdané všetky doklady, ktoré sú povinné v zmysle Zákona o cestnej premávke a osobitných predpisov.

76. Súd zároveň poznamenáva, že námietku žalovaného 2/ ohľadom nedostatku pasívnej vecnej legitimácie nepovažuje za dôvodnú, a to aj s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, ktorá nevyklučuje zodpovednosť za škodu držiteľa motorového vozidla a osoby, ktorá zodpovedá na základe zavinenia (vodič motorového vozidla), ale práve naopak, v zmysle judikatúry ustanovenie § 427 a nasl. OZ upravujúce osobitnú zodpovednosť nie je vo vzťahu k všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 OZ ustanovením špeciálnym, ale obe skutkové podstaty stoja vedľa seba. Poškodený si tak môže uplatňovať nárok na náhradu škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa § 427 OZ na základe objektívneho princípu rovnako ako voči vodičovi dopravného prostriedku podľa § 420 OZ na základe zodpovednosti založenej na prezumovanom zavinení.

77. Na základe vyššie uvedených záverov je zrejmé, že pasívna vecná legitímácie žalovaného 1/ a rovnako aj žalovaného 2/ je daná. Žalovaný 1/ ako prevádzateľ, držiteľ motorového vozidla, ktorého vinou vozidlo pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou nebolo poistené, zodpovedá za škodu spôsobenú týmto vozidlom v zmysle § 427 OZ. Takouto osobou (osobou zodpovednou) je aj žalovaný 2/, lebo nehodu zaviniť ako vodič. Obaja žalovaní zodpovedajú za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti a za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Žalovaný 2/ nie je jeho prevádzateľom, tým je žalovaný 1/, táto skutočnosť však nezabavuje žalovaného 2/ zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Vodič zodpovedá za škodu, ktorá vznikla porušením právnych povinností, teda povinnosti dodržiavať predpisy cestnej premávky. Žalovaný 1/ ako prevádzkovateľ vozidla zodpovedá za škodu podľa § 427 ods. 1 OZ, hoci ju sám nespôsobil, pričom jeho zodpovednosť je založená na princípe objektívnej zodpovednosti. V takýchto prípadoch stretu objektívnej zodpovednosti prevádzateľa a subjektívnej zodpovednosti vodiča ide o spoločnú zodpovednosť, kedy prevádzateľ a vodič motorového vozidla zodpovedajú spoločne a nerozdielne za vzniknutú škodu, to však nevylučuje, aby si poškodený uplatnil náhradu škody iba voči niektorému z nich.

78. V danej veci je nesporné, že žalovaný 1/ si ako vlastník (držiteľ) motorového vozidla nespĺnil svoju zákonnú povinnosť uzatvoriť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré následne prenajal žalovanému 2/, a tento ako vodič motorového vozidla spôsobil autonehodu, následkom ktorej bola nielen vecná škoda na dopravných prostriedkoch, ale aj škoda na zdraví, preto kancelária, teda žalobca má s poukazom na § 24 ods. 7 v spojení s § 24 ods. 2 písm. b/ zákona o PZP právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Má teda právo postihu nielen proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia (teda vodičovi), ale aj proti prevádzkovateľovi - držiteľovi motorového vozidla.

79. Súd v tomto smere poznamenáva, že v danej veci nevzhliadol žiadne dôvody, pre ktoré by sa mal pokiaľ ide o posudzovanie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ odchýliť už od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít.

80. Žalovaný 2/ sa v konaní bránil aj tým, že pokiaľ ide o časť uplatneného nároku, a to konkrétne vo výške 9 555,91 eura je daná prekážka *res iudicata* a v tej časti žiadal žalobu z uvedeného dôvodu zamietnuť. Prekážku *res iudicata* vzhliadol v tom, že časť žalobou uplatneného nároku už bol priznaný v trestnom konaní rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 31T/109/2018-267 z 4. novembra 2019, právoplatný a vykonateľný 23. júla 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, kde okrem iného súd uložil Samirovi Smaalimu nahradiť škodu poškodeným: Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. (ďalej len „VŠZP“) vo výške 3 286,90 eura, Sociálnej poisťovni (ďalej len „SP“) vo výške 4 030,60 eura a B. W. vo výške 2 238,41 eura. Predmetným vozidlom zn. Mercedes-Benz došlo k poškodeniu vozidla zn. Yamaha s EČV GA XXX AF, ktorého držiteľom bola spoločnosť Peter Mánik MI-MA Súkromná autoškola, ako aj k škode na zdraví vodičovi tohto vozidla Petrovi Mánikovi.

81. V tomto smere súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 798/2016 z 11. januára 2017, ktorý uviedol, že prekážka *vec res iudicatae* alebo tiež zásada *ne bis in idem* je z ústavnoprávneho hľadiska súčasťou princípu právnej istoty patriacej do konceptu právneho štátu, ktorý je zakotvený v čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Uvedená prekážka znamená, že existencia právoplatného rozhodnutia v spornej veci bráni novému konaniu a novému rozhodnutiu v tej istej veci. Platí však iba v prípade, ak účastníkmi konania (sporovými stranami) sú tie isté subjekty, pričom aj predmet konania je totožný.

82. Je potrebné poznamenať, že vzťah medzi žalobcom a žalovanými, z obsahu ktorého vyplýva uplatnené právo žalobcu v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení, je vzťahom *sui generis* vzniknutým na základe skutočností uvedených v zákone. Regulatívny rámec obsahu subjektívneho práva žalobcu tvoria § 24 ods. 7, § 24 ods. 2 písm. b/ a § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobca má teda právo na náhradu plnenia voči žalovaným titulom regresu toho, čo za nich plnil poškodeným. Regres nie je nárokom na náhradu škody, ale osobitným nárokom vyplývajúcim z § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobca nevystupuje ako poškodený, lebo mu nevznikla žiadna škoda, ale domáha sa práva na náhradu toho, čo plnil poškodenému z poistného garančného fondu v zmysle plnenia svojej zákonnej povinnosti. Vzťah medzi žalobcom a žalovanými nie je vzťahom poškodeného a škodcu, preto nie je dôvod, aby žalobca niesol zodpovednosť namiesto žalovaných.

83. Z uvedeného dospel súd k záveru, že v danej veci nie je daná prekážka res iudicata, ktorá by bola dôvodom zastavenia konania v časti sumy 9 555,01 eura. V tomto sa súd s obranou žalovaného 2/ nestotožnil, a to z dôvodu, že hoci bol žalovaný 2/ uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví a okrem rozhodnutia o vine a uložení trestu mu bola uložená v adhéznom konaní aj povinnosť nahradiť škodu, nejde o totožný nárok, pretože v adhéznom konaní sa rozhodovalo o náhrade škody, avšak na základe predmetnej žaloby sa posudzuje regresný nárok žalobcu z dôvodu, že sa domáha zaplataenia toho, čo za iného plnil (za odsúdeného v trestnom konaní, ktorý je zároveň vodičom, ktorý spôsobil dopravnú nehodu a zavinil vznik škody na majetku a na zdraví). Rovnako tak nie sú totožné ani subjekty uvedenej povinnosti, keď v trestnom konaní bola povinnosť nahradiť škodu uložená priamo žalovanému 2/ (v trestnom konaní v postavení obvineného a po rozhodnutí súdu o vine a treste v postavení odsúdeného) voči priamym poškodeným VŠZP, Sociálnej poisťovni a p. W., pričom v predmetnej veci ide o nárok z titulu plnenia za iného - regresného nároku a nejde priamo o nárok VŠZP, SP a p. Mánika, ktorých nároky sú už v dôsledku plnenia kancelárie uspokojené, keďže tieto neplnil žalovaný 2/, a to ani v rozsahu, v akom bol na náhradu škody zaviazaný trestným rozsudkom. Rovnako tak neplnil ani zvyšok škody, na úhradu ktorej bol kanceláriou, rovnako tak ako žalovaný 1/, opakovane vyzvaný výzvami, ktoré súd doložené do súdneho spisu ako listinné dôkazy a z ktorých aj súd pri posudzovaní nároku žalobcu pri vykonaní dokazovania vychádzal.

84. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že v danej veci nie je daná existencia neodstrániteľnej prekážky konania res iudicata, a teda ani dôvod na zastavenie konania v časti žalobou uplatneného nároku spolu vo výške 9 555,01 eura, keďže nejde o duplicitné priznanie nároku žalobcovi.

85. Pokiaľ ide o námietku žalovaného 2/, že rozhodnutím súdu na základe žaloby žalobcu v civilnom spore a na základe trestného rozsudku Okresného súdu Galanta vzniknú dva exekučné tituly, v tomto smere súd nevzhladol prekážku, na základe ktorej by nemohol nárok žalobcu, ktorý je preukázaný, priznať, a to len z dôvodu, že o časti nárokov VŠZP, Sociálnej poisťovne a p. Mánika rozhodol súd v adhéznom konaní. Súd uvádza, že ak by žalovaný 2/ riadne a včas plnil to, čo mu bolo trestným rozsudkom uložené, pokiaľ ide o náhradu škody, ktorá bola riadne a včas uplatnená a ktorá bola v konaní nesporná a preukázaná, čo umožnilo súdu v trestnom konaní o nej čiastočne rozhodnúť a so zvyškom odkázať poškodených na civilný proces, potom by kancelária nebola povinná plniť z poistného garančného fondu poškodeným a nebol by ani dôvod, aby sa potom tohto plnenia titulom regresného nároku domáhala civilnou žalobou. Skutočnosť, že žalovaný 2/ neplnil to, čo mu bolo trestným rozsudkom uložené, je výlučne jeho zodpovednosťou, a sám tak dal dôvod na to, aby za neho plnil tretí subjekt a umožnil, aby to, čo za neho plnil, ako za osobu zodpovednú za spôsobenú škodu, vymáhal podanou žalobou.

86. Súd však považuje za potrebné uviesť aj to, že pokiaľ by sa viedla exekúcia na podklade trestného rozsudku, z ktorého nároky na náhradu škody boli uspokojené (s výnimkou časti nároku p. Mánika), tak žalovaný 2/ má možnosť sa brániť v námietkovom konaní, že nároky už boli medzi stranami urovnané, keďže boli uhradené kanceláriou a nemožno sa domáhať dvakrát toho istého plnenia. To ho však v prípade vedenia exekúcie na podklade tohto rozsudku nezbaňuje zodpovednosti a povinnosti plniť kancelárii to, čo za neho táto plnila.

87. Pokiaľ ide o výšku nároku žalobcu, tento žalovaný 2/ z hľadiska jeho vyplateniu žalobcom jednotlivým poškodeným nerozporoval, rozporoval len čiastočné nároky žalobcu, a to konkrétne pokiaľ ide o nárok VŠZP vo výške 1 659,86 eura a B. W. vo výške 523,97, ktorými sa súd v konaní a pri dokazovaní dôsledne zaoberal.

88. Žalovaný 2/ namietal aj skutočnosť, že nemohlo prísť k vzniku ďalšieho nároku VŠZP, keď táto bola povinná si uplatniť nárok na náhradu škody len do skončenia vyšetrovania. Uvedené smeruje k tomu, že VŠZP bol v adhéznom konaní priznaný nárok na náhradu škody vo výške 3 286,90 eura, avšak VŠZP si uplatnila nárok na náhradu ďalších nákladov titulom poskytnutej zdravotnej starostlivosti od 16. 01. 2018 (č. I. 96 súdneho spisu) v súhrnnej výške 1 659,86 eura. Predmetné náklady pozostávajú z poskytnutia špecializovanej ambulantnej starostlivosti vo výške 82,98 eura, ústavnej (lôžkovej) starostlivosti vo výške 1 316,46 eura, spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek vo výške 171,45 eura a výdavkov na lekáreň, výdajne optiky a distribútorov vo výške 88,97 eura. K výzve na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť z 07. 12. 2020 priložila aj podrobný rozpis vyčíslených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineneho treťou osobou a tieto

náklady kancelária v zmysle doručenej výzvy VŠZP riadne uhradila. Súd v nadväznosti na uvedené uvádza, že zásada uplatnenia nároku na náhradu škody do skončenia vyšetrovania (resp. skráteného vyšetrovania) je zásadou, ktorá sa viaže výlučne na adhézne konanie a na škodu priznanú v ňom, čo však nevylučuje, že po skončení vyšetrovania už žiadna škoda v súvislosti s dopravnou nehodou pokiaľ ide o poškodených nevznikne (náklady na liečenie, dlhodobé následky a s ňou súvisiaca nevyhnutná zdravotná starostlivosť a pod.), ako ani nevylučuje možnosť, aby si poškodený nárok na náhradu škody uplatnili v civilnom konaní, resp. ako v danej veci, kedy tieto nároky priamo uhradila Slovenská kancelária poisťovateľov, nevylučuje právo kancelárie sa týchto nárokov domáhať titulom regresného nároku. Ak pôjde o škodu, ktorá vznikne po skončení vyšetrovania, resp. nebola do jeho skončenia uplatnená, toto nespôsobuje zánik nároku na jej nároku, znamená to len to, že nebude posudzovaná v trestnom konaní.

89. Za podstatnú námietku, ktorou sa žalovaný 2/ v konaní bránil, ku ktorej je potrebné, aby sa súd vyjadril, považuje súd to, že žalovaný 2/ spochybnil nárok na nároku na škodu p. Mánika, keď táto bola v trestnom konaní priznaná vo výške 2 238,41 eura, pričom kancelária uhradila poškodenému len sumu 1 714,44 eura. V tomto smere súd poukazuje na to, že kancelária sa domáha od žalovaných len toho, čo v tejto súvislosti p. Mánikovi skutočne uhradila, pričom z Oznámenia poisťovne Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., o poukázaní náhrady škody z 29. 10. 2020 adresovanej spoločnosti Peter Mánik MI-MA SÚKROMNÁ AUTOŠKOLA (č. I. 89 súdneho spisu) vyplýva, že kancelária neuhradila zhodnotenie motorového vozidla, ktoré nastalo opravou vo výške 181,08 eura a DPH vo výške 342,89 eura. Z uvedeného listinného dôkazu je teda zrejmé, z akého dôvodu kancelária uhradila sumu nižšiu, ako bola priznaná v trestnom rozsudku, pričom je zrejmé, že bola uhradená len skutočná škoda. Navyše súd poznamenáva, že v danej veci platí zásada prezumpcie správnosti súdnych rozhodnutí a civilný súd nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia súdu vydaného v trestnom konaní a týmto je viazaný.

90. Záverom súd poznamenáva, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

91. S poukazom na uvedené má súd za to, že sa vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaného 2/, vo vzťahu ku ktorému posudzoval nárok žalobcu na základe riadne vykonaného dokazovania, keďže vo vzťahu k žalovanému 1/ rozhodoval súd rozsudkom pre zmeškanie, pričom žiadnu z nich nevzhladol za dôvodnú, čo preukázalo dôvodnosť nároku žalobcu uplatneného žalobu.

92. Čo sa týka spôsobu, akým boli strany zaviazané na zaplatenie nároku žalobcu, ktoré boli žalované spoločne a nerozdielne, súd posudzoval procesné spoločenstvo strán z dôvodu, že žalobca navrhol vo vzťahu k žalovanému 1/ rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného a vo vzťahu k žalovanému 2/ súd vykonal riadne dokazovanie, pričom dospel k záveru, že z dôvodu, že títo budú zaviazaní rozhodnutím súdu na základe dvoch rôznych rozsudkov, nemôžu byť zaviazaní spoločne a nerozdielne. Súd preto dospel k záveru, že v danom prípade nárok žalobcu titulom regresného nároku uplatneného voči žalovaným nepredstavuje hmotnoprávne spoločenstvo, pre ktoré sú charakteristické spoločné práva a povinnosti žalovaných, ale spoločenstvo žalovaných v tomto spore je založené iba na procesnom základe, ktoré je charakteristické spoločným konaním a spoločným rozsudkom. Preto súd rozhodol tak, že žalovaných 1/ a 2/ zaviazal na úhradu nároku žalobcu tak, že sú povinní zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 25 429,51 eura s príslušenstvom tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Takto upravený petit žaloby nie je zmenou žaloby a nie je potrebné, aby súd iným procesným rozhodnutím upravoval spôsob úhrady a zániku uplatneného a priznaného nároku. Je v kompetencii súdu takto upraviť spôsob, akým majú byť žalovaní zaviazaní, a preto súd v dôsledku konštatovania iba procesného spoločenstva upravil spôsob úhrady nároku žalobcu priamo vo výroku rozsudku.

93. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti vyhovel súd žalobe žalobcu v celom rozsahu s úpravou spôsobu, akým majú byť žalovaný 1/ a 2/ zaviazaní na plnenie, pričom vo vzťahu k žalovanému 1/

rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného a vo vzťahu k žalovanému 2/ rozhodol rozsudkom na základe vykonaného dokazovania. Žalobca dostatočným spôsobom, predložením listinných dôkazov, a to najmä výpisov z účtu preukázal, že poisťné plnenie uhradil z poisťného garančného fondu a súd tak o uplatnenom nároku žalobcu nemal pochybnosti, preto žalobe vyhovel v celom rozsahu.

94. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

95. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

96. Keďže sa žalovaní dostali do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku vznikol žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalobca žalovaných vyzýval na uhradenie poskytnutých plnení jednotlivito s tým, že v predmetných výzvach im uviedol lehotu do kedy žiada plnenie uhradiť. Po uplynutí žalobcom označeného dňa sa žalovaní dostali do omeškania. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na § 517 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola vždy k prvému dňu omeškania 0 %, teda žalobca má podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 vyššie citovaného nariadenia nárok na úrok z omeškania vo výške 5 %. Súd priznal okrem sumy 25 429,51 eura titulom regresnej náhrady aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 468,61 eura od 24. 11. 2020 do zaplatenia; úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 714,44 eura od 10. 12. 2020 do zaplatenia; úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 659,86 eura od 20. 02. 2021 do zaplatenia; úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 531,60 eura od 09. 05. 2021 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 55 eur od 03. 08. 2021 do zaplatenia, teda vždy od prvého dňa, ktorým boli žalovaní preukázateľne v omeškaní.

97. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

98. Lehotu na splnenie povinnosti súd určil v zmysle § 232 ods. 3 CSP, teda do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže súd nevzhliadol žiadne dôvody, pre ktoré by mal určiť lehotu na plnenie dlhšiu. Žalovaný 2/ síce uvádzal, že pre neho ide o sumu, ktorú nevie ako zaplatiť, že nemá dostatok finančných prostriedkov, napriek tomu však nežiadal súd v prípade, ak by žalobe vyhovel, o možnosť uhradiť nárok žalobcu v splátkach. Rovnako tak sa ani nepokúsil súdu preukázať svoje majetkové pomery, preto sa súd možnosťou umožniť žalovaným uhradiť žalobcovi nárok v splátkach ani nezaoberal.

99. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

100. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

101. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

102. O trovách konania rozhodol súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, a to tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal voči procesne neúspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, teda v rozsahu 100 %, pričom na náhradu trov konania ich zaviazal spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné vo vzťahu k povinnosti uloženej žalovanému 1/ okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Za splnenia podmienok prípustnosti odvolania je proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie vo vzťahu k povinnosti uloženej žalovanému 2/ do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 277 ods. 1 - ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>>, môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. Ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

Ak si žalovaný 1/ a 2/ nesplnia povinnosť uloženú im týmto rozsudkom, môže sa žalobca domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.